

“मीठ बच्चे- कदम-कदममा शिवबाबाको श्रीमत लेऊ, आफ्नो सबै समाचार ब्रह्माद्वारा बाबालाई देऊ।”

प्रश्न:- एक बाबाको बच्चा भएर पनि कोही प्रीत बुद्धि छन्, कोही विपरीत बुद्धि छन्- कसरी?

उत्तर:- जो बच्चाहरू आफ्नो पूरा सम्बन्ध बापदादा सँग राख्छन्, कुनै कुरामा संशय बुद्धि बन्दैनन्, सच्चा-सच्चा हिसाब किताब ब्रह्मा मार्फत शिव बाबालाई सुनाउँछन् ती हुन् प्रीत बुद्धि बच्चाहरू। यदि कुनै पनि कुरामा ब्रह्मा वा ब्राह्मणी सँग (टिचरसँग) असन्तुष्ट हुन्छन्, चिठ्ठी लेख्दैनन्, सोच्दछन्- ब्रह्मा सँग कुनै सम्बन्ध छैन, शिव बाबालाई नै याद गर्नु छ। उनको बुद्धिलाई मायाले समात्छ। ती हुन् मानौं विपरीत बुद्धि।

गीत:- मुझको सहारा देने वाले....

ओम् शान्ति। बाबा पनि बच्चाहरूलाई आभार व्यक्त गर्नुहुन्छ। जो सहयोगी बच्चाहरू हुन्छन् उनीहरूप्रति बाबा पनि आभार व्यक्त गर्नुहुन्छ र बच्चाहरूको महिमा गर्नुहुन्छ। अहिले बच्चाहरूले जानिसकेका छन्- बेहदका बाबा आउनु भएको छ। बाबा आउनु नै हुन्छ पतित दुनियाँमा। गाउने पनि गर्छन्- हे पतित-पावन आऊ। पतित-पावन आउनुहुन्छ, अवश्य पावन दुनियाँ स्वर्ग स्थापना गर्नुहुन्छ, जसमा थोरै मात्र मनुष्य रहन्छन्। पावन दुनियाँको महिमा गाउने गरिन्छ। पावन दुनियाँमा पुकार गर्ने कोही हुँदैन। पुकार त यस पतित दुनियाँमा गर्छन्। भक्तले नै आफूलाई पतित सम्झिन्छन्। अवश्य एउटै संसार छ जसमा पावन राजाई देवताहरूको थियो। विश्वमा पवित्रता थियो। ठूला धनवान् थिए, धेरै सुखी थिए, अहिले त दुःखी छन्। शिव बाबा नै ब्रह्मा तनमा बसेर सम्झाउनुहुन्छ। त्यसैले ब्रह्मा तनलाई पनि याद गर्नु पर्छ नि। यदि बच्चाहरू टाढा जान्छन्, मानौ तिमी आफ्नो नगरमा जान्छौ भने तिमी जो बेहदका बाबा हुनुहुन्छ, साजन पनि हुनुहुन्छ उहाँलाई चिठी त लेख्नु पर्छ नि। शिवबाबालाई लेख्नु पर्छ, मार्फत ब्रह्मा। ब्रह्मा विना त शिवबाबा सुन्न सक्नु हुन्न। शिवबाबा, मार्फत ब्रह्मा याद गर्नुपर्ने नि। कैयौं यस्ता बच्चाहरू छन् जो सम्झिन्छन्- हामी त शिव बाबालाई याद गरिरहन्छौ। साकार सँग कुनै सम्बन्ध छैन, तर जब शिवबाबा यहाँ हुनुहुन्छ भने अवश्य बाबालाई पत्र लेख्नु पर्छ। समाचार दिनु पर्छ- शिवबाबा, मार्फत ब्रह्मा। गायन पनि छ विनाश काले विपरीत बुद्धि अनि विनाश काले प्रीत बुद्धि- कसको साथ? शिवबाबाको साथ ब्रह्माद्वारा। यस्ता पनि मन्द बुद्धि छन् जो भन्छन्- हामी त शिव बाबालाई नै याद गर्छौं। शिवबाबा भन्नुहुन्छ नि, मलाई याद गर्नाले तिमी बेडा पार हुन्छ। तर उहाँ कहाँ हुनुहुन्छ? अवश्य यहाँ यस तनमा हुनुहुन्छ, यस तनद्वारा पढाउनुहुन्छ। निराकारलाई तिमी चिठी कसरी लेख्छौ? साजनले सजनीहरूलाई, सजनीहरूले साजनलाई चिठी लेख्छन्। सत्ययुगदेखि कलियुगको अन्त्यसम्म मनुष्यले मनुष्यलाई पत्र आदि लेख्दै आए। अहिले आत्माहरू परमात्मा सँग मिल्छन्, उहाँलाई पत्र लेख्छन्। निराकार, परमपिता परमात्मा सँग कुरा गर्छन्। ब्रह्मा मार्फत उहाँ सँग सम्बन्ध राख्नु पर्छ। ब्रह्माद्वारा चिठी लेखे भने शिवबाबाले सम्झिनुहुन्छ अवश्य याद गर्छन्। कसैको बुद्धिलाई मायाले एकदम समात्छ वा देह-अभिमान आउँछ अनि पत्र पनि लेख्दैनन्, भुल्छन्। अहिले छ विनाश काले विपरीत बुद्धि। पाण्डवहरूको छ प्रीत बुद्धि। फेरि तिनीहरू सम्झिन्छन् गीताका भगवान् श्रीकृष्ण थिए। ठीक छ, मानौ कृष्ण नै भए पनि उनलाई चिठी लेख्नु पर्छ। शिवबाबालाई पनि लेख्नु पर्छ। श्रीमत अवश्य लिनु पर्छ। भन्छन्,

२०७५ श्रावण १५ मंगलबार ३१-०७-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

शिवबाबालाई याद गर्छौं। तर साकार ब्रह्मा बिना त राय मिल्न सक्तैन। राम्रा-राम्रा फस्टक्लास बच्चाहरू पनि लेख्छन्- हाम्रो योग शिव बाबा सँग छ, हामी उहाँलाई मदत गरिरहने छौं। तैपनि विना ब्रह्मा बाबा मार्फत हजुरबुवाको वर्सा लिन सक्दैनौ। कदम-कदममा राय लिनु पर्छ। यस्ता-यस्ता समाचार बाबाको सम्मुख आउँछन्। असन्तुष्ट हुन्छन् ब्रह्मा सँग वा ब्राह्मणीहरूसँग। अनि मायाले एकदम मुख मोडिदिन्छ। सम्झिनु पर्छ, कदम-कदममा हामीले शिवबाबा सँग श्रीमत लिनु पर्छ- बाबा, यस्तो अवस्थामा के गरौं?

बाबा सधैं सोधिरहनुहुन्छ- बच्चाहरू राजी खुशी छौ? एक हुन्छ शारीरिक विमारी, अर्को हुन्छ रूहानी विमारी। कहिल्यै पत्र पनि लेख्दैनन्- बाबा हामी खुशीमा छौं, हामी माथि मायाले आक्रमण गर्दैन, ठीक छ, उहाँले सबै कुरा जान्नुहुन्छ तर पनि उहाँबाट मत लिनु पर्छ नि- यस कुरामा ठीक छु वा गलत छु? योग पूरा छैन भने विपरीत हुन्छन्। विनाश काले प्रीत बुद्धि बच्चाहरूले त बाबाको सम्मुख आउनु पर्छ। बाबा यहाँ बस्नु भएको छ नि। धेरै छन् जसको विनाश काले विपरीत बुद्धि हुन जान्छ तब उल्टो-सुल्टो काम गर्न थाल्छन्, अलमलमा पर्छन्। श्रीमत नलिई त काम चल्न सक्तैन। पण्डा (गाइड) विना एकलै पुग्न सक्दैनन्। कसैले बाटो नै चिनेको छैन भने कसरी जान सक्छन्? गाइडको अवश्य हात चाहिन्छ। पौडिनको लागि अवश्य आधार चाहिन्छ। बच्चाहरूलाई बाबाले सावधानी गराइरहनुहुन्छ, कुनै कुरामा संशय उठ्यो भने पनि कमसे कम यिनी (ब्रह्मा) सँग त सम्बन्ध राख्नु पर्छ। शिवबाबाको मत पनि त यिनी (ब्रह्मा) बाट मिल्छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- अकालमूर्तको यो रथ वा तख्त निश्चित छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म यिनको रथ अथवा तख्तको आधार लिन्छु। बाँकी म कसैमा पनि जुनसुकै बेला पनि प्रवेश गरेर आफ्नो सेवा गर्छु। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- कोही पुच्छर भएको हनुमानको भक्ति गर्छन् भने उनलाई त्यो साक्षात्कार गराउँछु। उनको भावनाको भाडा दिन्छु। यदि हनुमानको साक्षात्कार गराइयो भने त्यही भाव बस्नेछ। त्यसैका पछि लागिरहन्छन्। बाबाले यो रथ त धेरै अनुभवी लिनु भएको छ। थिए पनि यिनी जुहारतका व्यापारी। यो पनि अविनाशी ज्ञान रत्नको व्यापार हो। कल्प-कल्प यस रथमा आउँछु अनि कार्य गर्छु। ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण रचनुहुन्छ नि। जसरी क्राइष्टद्वारा क्रिश्चियन रचिन्छ। राशि मिल्छ नि। म आउनु पर्छ ब्रह्माको रथमा। यिनैको जन्म कहानी बसेर सम्झाउँछु। पहिलो जन्म त हो श्रीकृष्णको, उनैको धेरै जन्मको अन्त्यको जन्ममा आउँछु। यो कुरा एक्युरेट बताउँछु। कसैले सोधे भने भन- पहिला त ब्रह्मा अवश्य चाहिन्छ तब त उनीद्वारा ब्राह्मण रचनुहुन्छ। व्यक्त प्रजापिता ब्रह्मा चाहियो। सूक्ष्मवतनमा त प्रजापिता हुँदैनन्। प्रजापिता ब्रह्मा त यहाँ चाहिन्छ। म यहाँ नै आउँछु। जब घोर अन्धकार हुन्छ। भक्तिको आधाकल्प पूरा हुन्छ।

गायन पनि छ- हे पतित-पावन आउनुहोस्। यदि प्रलय भयो भने त दुनियाँ पावन हुन सक्दैन। प्रलय अक्षर गलत छ। जब धेरै दुःखी पतित हुन्छन् तब म आउँछु। पावन दुनियाँ हो सत्ययुग त्रेता, द्वापर-कलियुग हो पतित दुनियाँ। यहाँ यतिका करोडौं मनुष्य छन्। सत्ययुगमा त यति धेरै चाहिँदैन। देखाउँछन्- पेटबाट मूसल निस्कियो जसबाट आफ्नै कुलको नाश गरे.... यो सबै कहानी बसेर बनाएका हुन्। पेटबाट कुनै चीज निस्किएको होइन, यो त बुद्धिको काम हो। विज्ञानबाट पनि अहिले हेर कति सुख मिलेको छ। पहिला यी ग्याँस बिजुली आदि केही थिएन। बाबा त अनुभवी हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ पनि- म वृद्ध तनमा आउँछु, कृष्णको त वृद्ध तन छैन। कृष्ण पतित कहाँ छन् र! भन्छन्- पतित-पावन आउनुहोस् त्यसैले पतित दुनियाँ,

२०७५ श्रावण १५ मंगलबार ३१-०७-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
पतित शरीरमा आउनु पर्छ। पतित दुनियाँमा पावन शरीर हुँदैन। यहाँ आत्माहरू पनि तमोप्रधान छ भने
शरीर पनि तमोप्रधान छन्। गोल्डन एज, सिल्भर एज भनिन्छ नि। पहिला हो गोल्डन एज। त्यहाँ आत्मा र
शरीर दुवै पावन हुन्छ। फेरि आत्मा पतित बन्छ। उनीहरूलाई आएर निर्विकारी बनाउँछु। माया यस्तो छ
जसले राम्रा-राम्रा फस्टक्लासको पनि कान समातिदिन्छ। ब्राह्मणी सँग वा ब्रह्मा सँग असन्तुष्ट भयो, संशय
आयो भने गयो। मायाले मुख मोडिदिन्छ। प्रीत बुद्धिबाट विपरीत बुद्धि बन्छ। फेरि शिवबाबा सँग पढ्ने
छोडिदिन्छ। कोही पढ्छन् तर पूरा धारणा हुँदैन भने बाबा भन्नुहुन्छ हर्जा छैन। केवल दुई कुरा पक्का गर।
बाबालाई याद गर्नु छ। अहिले तिम्पो बुद्धि यहाँ र वहाँ (घर) परमधाममा रहनु पर्छ। एक जिन्नको उदाहरण
छ नि। उसले भन्यो काम देऊ नत्र खाइदिन्छु। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— म यो याद गर्ने काम दिन्छु। यदि गरेनौ
भने मायाले काँचै खाइदिन्छ। यादको लागि त केही समय निकाल्नु पर्छ। पहिला थोरै समय अनि धेरै
अभ्यास हुँदै जान्छ। बाबा भन्नुहुन्छ चुप रहनु, केवल याद गरिरहनु छ। तिमीहरूलाई थाहा छ— बाबा माथि
पनि हुनुहुन्छ, यहाँ पनि हुनुहुन्छ। हामी बाबाको पासमा जानु छ। अहिले तिमीलाई समझ छ, बाबा यस
शरीरमा आउनु भएको छ। याद गरेनौ भने मायाले काँचै खाने छ। कहानी त धेरै बनाइदिएका छन्।

पहिला बेसमझ थियौ, अहिले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— म जानेछु, त्यसपछि तिमीहरू विश्वको मालिक
बन्छौ। तिम्पो आत्मा सँग कुरा गर्छु। आत्मा नै परीक्षा पास गर्छ— शरीरद्वारा। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ—
देही-अभिमानि बन। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि आफूलाई अशरीरी आत्मा सम्झ। जति बाबालाई याद
गर्छौ त्यति फाइदा छ। यसैको नाम योग राखेका छन्। नत्र यो हो याद, आत्माहरूको बाबा सँग प्रीत। याद
गर्छन्। आशिक-माशुकको पनि एक-अर्काको शरीर सँग प्यार हुन्छ। आशिक-माशुक दुवै शरीरधारी
हुन्छन्। आशिकको सामु जस्तो कि माशुक खडा छ। माशुकलाई फेरि आशिक देखा पर्छ। अहिले तिमी
आशिक (प्रियतमा) हो परमपिता परमात्माका। एक हुन् माशुक, बाँकी सबै आत्माहरू हुन् आशिक। उहाँ
निराकार बाबा तिमीलाई यस साकारद्वारा बसेर मत दिनुहुन्छ। तिमीले न आत्मालाई, न परमात्मालाई देख्न
सक्छौ। कहिले-काहीं कसैलाई आत्माको साक्षात्कार हुन्छ। मनुष्यले त केही बुझ्न सक्छैनन्। बाबाले
लाइटको साक्षात्कार गराइदिनुहुन्छ किनकि भावना बसेको छ। भन्छन् नि— लाइट धेरै तेजोमय छ, अब
भयो हामी सहन गर्न सक्दैनौ। राता-राता आँखा हुन थाल्छ। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— म त स्टार हुँ। जसरी
जुनकिरी हुन्छ त्यसको लाइट चम्किन्छ, त्यस्तै स्टार जस्तै आत्मा निस्किएर जान्छ। (विवेकानन्दको
उदाहरण) जसको जस्तो भावना बसेको हुन्छ, उसलाई त्यस्तै साक्षात्कार हुन जान्छ। बाबा बसेर
सम्झाउनुहुन्छ— जस्तो तिम्पो भावना बस्दै आउँछ, त्यस्तै म पनि त्यसै रूपमा साक्षात्कार गराउँछु। जस्तो
आत्मा छ त्यस्तै परमात्मा। तर उहाँ ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। आत्मा पनि चैतन्य छ। सबै संस्कार आत्मामा
छ। बाबामा पनि संस्कार छ— स्थापना, विनाश, पालनाको कर्तव्य गर्ने। त्रिमूर्ति हुनुहुन्छ नि। शिवबाबालाई
पनि कसैले जान्दैनन्। त्रिमूर्ति माथि रहेका शिव रचयितालाई भुलिसकेका छन्। वास्तवमा गीताका
भगवान् हुनुहुन्छ, त्रिमूर्ति शिव तर उनीहरू फेरि भन्दछन् त्रिमूर्ति ब्रह्मा। अरे, ब्रह्मा-विष्णु-शंकरका पनि

२०७५ श्रावण १५ मंगलबार ३१-०७-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
कोही रचयिता होलान् नि हैन? ब्रह्माको नाम अलग, शिवबाबाको नाम अलग छ। नत्र कसलाई भन्छौ उहाँ
रचयिता हुनुहुन्छ। कसैको पनि समझमा आउँदैन।

बाबा आएर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। तिमी छ प्रीत बुद्धि। कसैको विपरीत बुद्धि हुन जान्छ तब कौरव
जस्तै बन्छन्। हुन त यहाँ आउँछन् तर पद कम हुन जान्छ। जति जम्मा भएको छ त्यो शून्य हुन जान्छ। फेरि
प्रजामा गएर कम पद पाउने छन्। यस समय हेर— पढाइबाट के-के बन्न सक्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा
बच्चाहरू! देवता बन्नु छ भने यस विकारलाई छोड्नु पर्छ। एक बाबा नै सच्चा सद्गुरु हुनुहुन्छ जसले
मुक्ति-जीवनमुक्तिमा लैजानुहुन्छ। जानु त सबैले एउटै समयमा छ। यस्तो होइन कोही बीचबाट जाओस्।
हरेकले आ-आफ्नो पूरा पार्ट बजाउनु छ। अवश्य फेरि अन्त्यमा मच्छर सदृश्य वापस जानुछ। गीतामा
लेखिएको छ, तर कृष्ण भगवानुवाच लेख्नाले गीताको महत्त्व चट भएको छ। बाबा नआउनु भएको भए
मुक्तिधाम कसरी जाने? फेरि आफ्नो समयमा आएर आफ्नो पार्ट बजाउनु छ। यो भयो विस्तार पूर्वक
सम्झाउनु। सारमा भन्नुहुन्छ मलाई याद गर। गड इज वन। बाँकी सबै हुन् बच्चाहरू। अहिले तिमी
त्रिकालदर्शी बनेका छौ। अच्छा!

मीठ-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको
रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सदा राजी-खुशी रहनको लागि कदम-कदममा बाबा सँग राय लिनु छ। शिवबाबालाई ब्रह्मा
मार्फत याद गर्नु छ। आफ्नो समाचार दिदै रहनु छ।
- २) कहिल्यै पनि कुनै कुरामा संशय उठाउनु हुँदैन। ब्राह्मणी (टिचर) वा ब्रह्मा बाबा सँग असन्तुष्ट
भएर पढाइ छोड्नु हुँदैन। सदा प्रीत बुद्धि रहनु छ।

वरदानः— बोली माथि डबल अन्डरलाइन गरेर हर बोललाई अनमोल बनाउने मास्टर सतगुरु भव

तिमी बच्चाहरूको बोली यस्तो हुनु पर्छ, जुन सुन्नेहरू चात्रक भएर यिनीहरूले केही बोलुन्
अनि हामी सुनौं भन्ने होस्— यसलाई भनिन्छ अनमोल महावाक्य। महावाक्य धेरै हुँदैनन्। जे
चाह्यो त्यही बोलिरहनु— यसलाई महावाक्य भनिदैन। तिमी सतगुरुका बच्चा मास्टर सतगुरु
हौ। त्यसैले तिमी एक-एक बोली महावाक्य हुनु पर्छ। जतिखेर, जुन स्थानमा, जे बोली
आवश्यक छ, युक्तियुक्त छ, स्वयं र अन्य आत्माहरूको लागि लाभदायक छ, त्यही बोली
बोल। बोलीमा डबल अन्डरलाइन गर।

स्लोगनः— शुभचिन्तक मणि बनेर आफ्ना किरणहरूद्वारा विश्वलाई प्रकाशित गर्दै गर।